РУСАЛКИ

Сонет

У ніч липневую у затишкові балки
Уся розквітлася русалками вода...
Не йдіть до берега, бо буде вам біда, –
В кущах притайтеся й чудуйтеся, рибалки!
Як дивно граються криштального весталки!
А він з високости – зупинена хода –
На них потоками промінними спада
І розсипається між хвилями на скалки...

Хвилини розквіту осяяних утіх...
Який між бризками і плюскотами сміх! –
Неначе срібними видзвонюють перснями...

Та ось хитнулися – зідхнули комиші,
Оселі третіми озвалися півнями: –
В Дніпровій заводі – ні слуху ні душі.

Прага, 1930.